

el Periódico

de Catalunya

PER A GENT COMPROMESA

dc. 20

REUTERS / MARKO DJURICA

L'hivern dels refugiats

Europa endureix
la seva política davant
la pressió migratòria

TEMA DEL DIA

► Pàgines 2 a 5 i editorial

Famílies d'emigrants caminen a prop de la frontera de Macedònia, ahir.

RESPOSTA D'IGLESIAS AL BLOQUEIG DEL PP I EL PSOE

PANORAMA
► Pàgines 14 a 18 i editorial

Podem només tindrà un grup, però plurinacional

En Comú Podem tindrà veu pròpia com a agrupació per eludir el reglament del Congrés

Els quatre diputats de Compromís no accepten l'acord i amenacen d'anar al Mixt

Grans cues davant de Justícia per la paperassa antipederàstia

► Només una oficina a tot Catalunya expedeix certificats de penals

COSES DE LA VIDA
► Pàgines 28 i 29

'Wonder'

Un fenomen editorial que compleix tres anys

PRIMERA FILA
► Pàgines 46 i 47

Mor Ettore Scola, últim representant de la comèdia italiana

► El director d'«Una jornada particular» va traspasar a Roma als 84 anys

PRIMERA FILA ► Pàgina 53

Consigue un currículum brillante con el CEF.-

INICIO FEBRERO

200 Masters, Cursos y Seminarios en las áreas de: Tributación • Jurídica (Abogacía) • Recursos Humanos • Comercial y Marketing • Dirección y Administración de Empresas • Laboral • Prevención • Sanitaria • Contabilidad • Finanzas • Educación

CEF.-
Mejor, preparados

Presencial y online 934 150 988
www.cef.es
BARCELONA
Gran de Gràcia, 171

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Ni solució digna ni equitativa

Les imatges ja no són les dels trens abarrotats de refugiats, les llargues i atapeïdes files de persones en camí pels camps d'Europa o la tràgica d'Aylan, el nen mort a la platja. Les imatges són unes altres, files esfilagarsades de gent que desafien el fred i la neu. Però la realitat no ha canviat. La crisi continua oberta i Europa no és capaç de donar una solució que sigui digna per als refugiats i equitativa per als membres de la UE. Una demostració palmària d'aquesta incapacitat és el fracàs del que Brussel·les considerava el seu pla estrella per repartir 160.000 persones entre els països membres. L'esquema ha fracassat. Molts països han oblidat el seu compromís d'acollida. No funcionen tots els centres de registre i identificació anunciats. Però si això és greu encara ho és més l'escàs sentit de la realitat. Quan es va crear l'esquema per a la reubicació, el nombre de refugiats arribats a territori europeu

ja deixava aquella xifra en una minúcia. Ara, en els primers 15 dies d'aquest any han arribat més de 23.000 persones i el flux no s'aturarà.

La falta d'una política europea digna d'aquest nom amb el fenomen de les migracions, i en particular dels refugiats que fugen de la guerra i de la persecució, deixa la responsabilitat als Estats membres, i és aquí on la UE està perdent els seus valors més preats. Uns països aixequen murs i barreres a les seves fronteres. Altres pretenen espolar

Amb els refugiats, la UE ha mostrat la seva incapacitat i està perdent, a més, els seus valors més preats

dels seus béns els refugiats per pagar-ne el manteniment. I encara hi ha aquells que intenten pescar vots a costa de la crisi. Tot el que Schengen simbolitza per a la Unió està trontollant.

No hem sabut donar solució a un desafiament que hauria de remoure les consciències perquè es tracta d'un desafiament d'humanitat. És un repte que té centenars de milers de cares i ulls. El subjecte no és una entitat financera o agrícola o industrial de difícil visualització. El subjecte són persones, com qualsevol de nosaltres. Per no saber, ni tan sols sabem ser egoistes. Perquè, amb una elevada esperança de vida a Europa i amb unes taxes de natalitat que estan literalment per terra (Alemanya és el país europeu amb l'índex més baix, mentre que Portugal, Itàlia o Espanya no estan gaire lluny), ¿com podem esperar créixer? ¿Qui contribuirà a pagar les nostres pensions en un futur no gaire llunyà?

Adéu als quatre grups de Podem

Al límit del temps reglamentari, dues de les tres coalicions que es van presentar en aliança amb Podem, les de Catalunya i Galícia (En Comú Podem i les Mares), han acceptat constituir-se com a grup únic al Congrés, mentre que els quatre diputats valencians de Compromís han decidit excloure's. Malgrat que la formació de quatre grups era una de les principals apostes electorals de Podem, l'oposició dels altres tres grans partits -PP, PSOE i Ciuta-

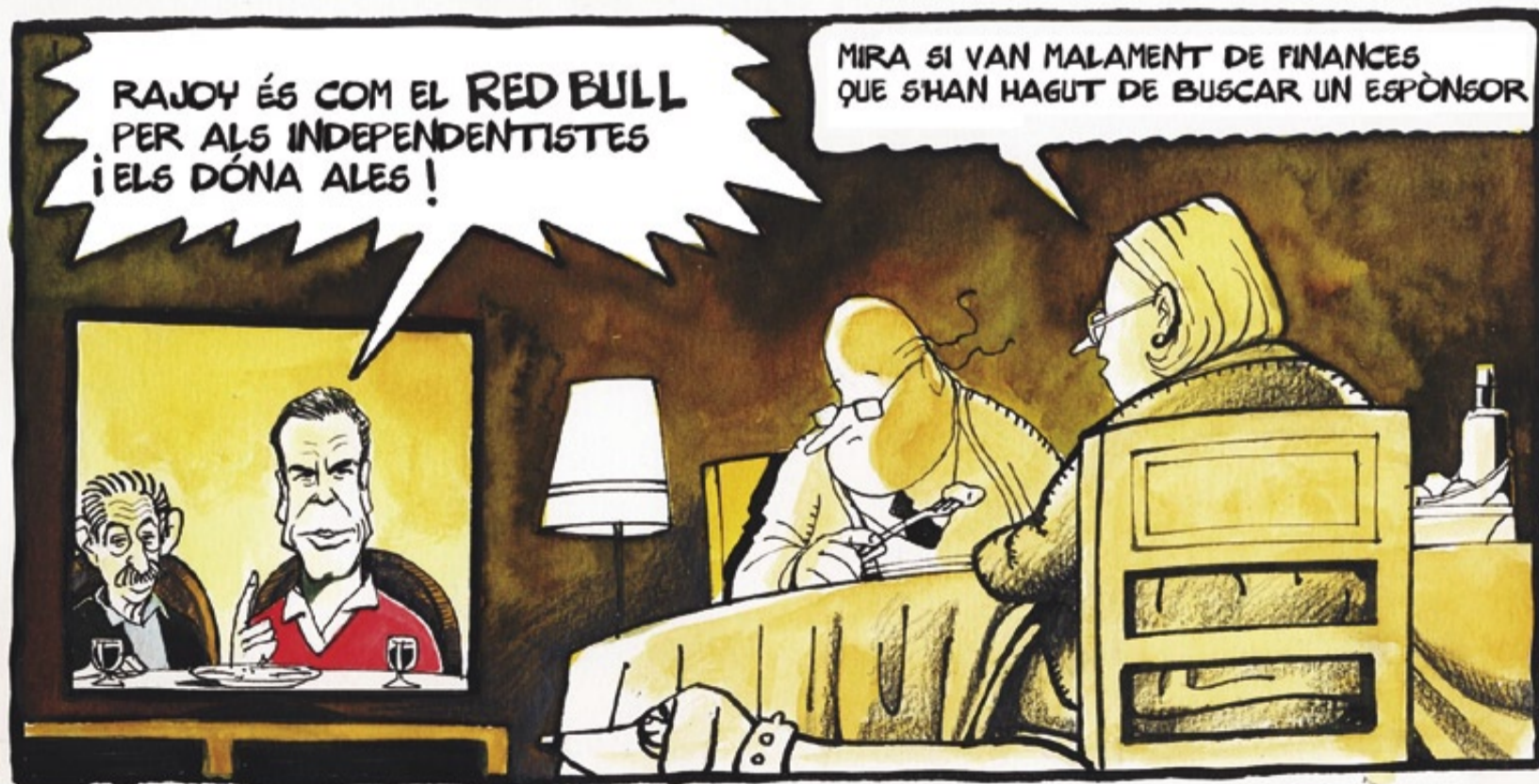
dans-, emparats en el reglament de la Cambra, ha dinamitat tota possibilitat. Tant li fa que la nit electoral el mateix Govern reconegués els resultats dels quatre grups per separat o que Felip VI els hagi cridat a consultes de manera independent: si moltes vegades s'ha utilitzat la llei com a parapet per no buscar espais d'acord, ara és un reglament. Un text, recordem-ho, modificat a principis dels anys vuitanta, quan es van aprovar lleis i normes més uniformistes que van impedir, per exemple,

que els socialistes bascos i catalans mantinguessin el grup propi de les dues primeres legislatures.

Malament comença l'època del canvi quan una realitat que té personalitat pròpia als seus parlaments autonòmics no pot ser reconeguda a les Corts. Queda per veure, més enllà de pactes interns d'última hora, el sentit real que el nucli de Podem donarà al terme «confederal» del grup. En quina forma es veurà aquesta pluralitat en els grans debats que ens esperen.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Natalia Ponce
Exmodel publicitària

La jove colombiana és un referent al seu país pel seu coratge després que fa gairebé dos anys fos atacada amb àcid per un pretendent. El seu activisme ha aconseguit que el Govern de Colòmbia hagi aprovat una llei que endureix la pena per a aquestes agressions. **► Pàg. 12**

Klaus Schwab
President del Fòrum de Davos

Aliena a l'augment de les desigualtats al món, la cita que els poders econòmics internacionals celebren anualment a Suïssa té com a lema en aquesta edició la nova revolució industrial que s'acosta, sense valorar críticament els seus aspectes més negatius. **► Pàg. 24**

Rafael Catalá
Ministre de Justícia

La saturació de l'única oficina de Catalunya per obtenir el certificat de penals pels professionals que tracten amb menors denota una pessima organització per part de l'Administració central quan no va sobrada de prestigi. **► Pàg. 28**

Sergi Roberto
Futbolista

Si es busca un jugador polivalent a la plantilla del FC Barcelona, el nom del centrecampista de Reus apareix a primera fila i molt destacat. Aquesta temporada ha cobert, en algun partit, set de les 10 posicions de camp. **► Pàg. 41**

R. J. Palacio
Espectora

L'autora nord-americana, amb la seva novel·la *Wonder*, que té com a protagonista un nen amb una malformació a la cara, s'ha convertit en un fenomen a l'estar a la llista dels 10 llibres més venuts en català per tercer any. **► Pàg. 46**

eP Primera fila ICULT

D'èxit de vendes a material educatiu

El fenomen de Wonder

La novel·la de R. J. Palacio fa tres anys que està entre els llibres juvenils més venuts de Catalunya per la seva utilització a classe

LAIA FONT
BARCELONA

Un nen amb una malformació a la cara, causada per una malaltia genètica, que als 10 anys posa per primera vegada els peus a l'escola. Aquesta és la història de l'August, el protagonista de la novel·la *Wonder / La lección de August* (La Campana / Nube de Tinta), de R. J. Palacio. La primera obra de l'escriptora nord-americana, que s'ha convertit en un èxit de vendes des de la seva publicació el 2012, segueix a la llista dels 10 llibres més venuts en català per tercer any consecutiu.

El fenomen va començar als Estats Units, on el llibre és lectura obligatòria en moltes escoles, i s'ha re-

produït a Catalunya, on molts centres educatius han recomanat i treballat la novel·la a les aules. Només aquí se n'han venut gairebé 100.000 exemplars en català, gràcies en gran part a la tasca d'acompanyament de l'obra que ha fet l'editorial La Campana.

DRAMA EN TO DE COMÈDIA // Són diversos els factors que expliquen l'èxit de *Wonder*. Per començar, s'ha de destacar la capacitat de Palacio per presentar un drama en to de comèdia, per acabar transmetent en el fons més tendresa que tristesa. Però la causa de l'acollida entre els lectors catalans té, sense cap dubte, noms i cognoms. Encara que hi va haver ressenyes positives des del primer mo-

la visió dels estudiants i els professors

► A debat ► Maria Font, Aina Prat (darrere), Nil Prats, Jofre Canals i Anna Bella van Schaik, estudiants de Prats de Lluçanès que han llegit 'Wonder'.

vol problema l'afronta i el supera, costi el que costi».

Tots ells coincideixen que el que realment dona color al llibre és la narració a través de diferents veus. Entre tots els personatges que apareixen, la majoria d'aquests joves lectors destaquen la Via, la germana gran de l'August. «**La Via és un personatge amb qui t'identifiques ràpidament per moltes de les situacions que viu a l'institut**», argumenta l'Aina.

Però quan es parla del Julian, la majoria no entén el motiu de la seva malaltia. La Maria, l'única de tots cinc que ha llegit *El capítol del Julian*, explica que aquest personatge es veu de manera diferent després de la segona novel·la. «**El Julian és dolent però en el fons veus que també té motius per ser-ho perquè la seva vida tampoc és de color de rosa**», diu, convençuda que el llibre centrat en l'assetjador és necessari per tenir una altra visió de *Wonder*.

Missatges diferents

Encara que la novel·la els ha transmès un missatge diferent de tots ells, coincideixen que pot ser una bona forma d'abordar l'assetjament escolar i de fer-los reflexionar sobre alguns dels seus actes. «**Sense voler-ho, fent algun tipus de comentari, tots hem sigut alguna vegada el Julian**», comenta la Maria. «**De la mateixa manera que alguna vegada també tots hem sigut l'August**», afegeix, referint-se als moments en què poden sentir-se com el diferent del grup.

Gairebé tots consideren que el llibre hauria de ser lectura obligatòria a l'ESO, excepte el Nil. «**Quant'obliguen a llegir un llibre l'acabes avorrint, crec que hauria de ser només una lectura recomanada i llegir-lo per plaer**», argumenta. De fet, tots han recomanat la novel·la de R. J. Palacio a companys, amics i familiars. El Jofre fins i tot explica que el llibre li ha servit per tenir llargues converses amb els seus pares sobre l'assetjament escolar i el concepte de ser diferent. ≡

Reflexions de cinc joves

La majoria dels lectors han recomanat la novel·la a altres companys i consideren que hauria de ser obligatòria a l'ESO ≡ **Coincideixen que és una bona manera d'abordar el 'bullying'**

L. F.
BARCELONA

La seva mare l'hi va regalar per Sant Jordi i ell va decidir portar-lo a l'institut per a les hores de lectura. Quan el va acabar, va voler que els seus companys també el llegissin, i amb aquesta intenció el va deixar allà. Així va ser com Nil Prats, estudiant de 4t d'ESO de l'institut Castell del Quer de Prats de Lluçanès (Osona), va donar a

conèixer la novel·la a molts altres alumnes.

El personatge de l'August és el que més els crida l'atenció, pel seu físic, lògicament, però també per la seva forma de ser. Anna Bella van Schaik, Maria Font i Aina Prat, companyes de classe del Nil, coincideixen a destacar la valentia del protagonista per afrontar un problema com la seva malformació. «**És un clar exemple que tenim molts pre-**

judicis i que és important no deixar-se portar per les aparences», explica Anna Bella. No obstant, el Nil i Jofre Canals, un altre estudiant de 4t d'ESO, difereixen i destaquen altres qualitats del protagonista. Per un costat, el Nil subratlla l'humor de l'August: «**Prenent-s'ho amb humor vol demostrar que, per ell, el seu problema no és tan greu**». Per l'altre, el Jofre remarca l'esperit de superació del protagonista: «**Qualse-**

«Sense voler-ho, tots hem sigut alguna vegada el Julian. I tots hem sigut també l'August»

ment, el cop de sort va arribar quan la filla de Pep Guardiola li va passar el llibre al tècnic perquè el llegís mentre vivien a Nova York. L'exentrenador del Barcelona va recomanar allà la novel·la al periodista Jordi Basté i aquest va transmetre la recomanació en el seu programa. Així es va convertir l'obra en un èxit el Sant Jordi del 2013.

tan narrats per persones pròximes a ell, com la seva germana o alguns amics. L'autora va escriure posteriorment dos llibres més com a contrapunt a la història principal: el primer, *El capítol del Julian / La historia de Julian*, narrat pel nen que fa assetjament escolar a l'August. «En la primera novel·la hi ha

un dolent, i aquest segon llibre fa que ens posem en la seva pell, una cosa que no s'intenta mai», explica Isabel Martí, directora de l'editorial La Campana. Ara s'acaba de pu-

L'obra, que aborda l'assetjament escolar, ha arribat a les aules sovint per petició dels mateixos alumnes

blicar *Plutó / El juego de Christopher*, la història de l'amic de tota la vida de l'August, un homenatge al valor de l'amistat i l'esforç per mantenir-la viva. Hi pot haver influït també la qualitat de la traducció al català d'Imma Falcó. «No és fàcil parlar com un nen de 10 anys d'avui, però ella ho ha aconseguit», comenta Martí.

Wonder ha arribat a les aules, la majoria de vegades per petició dels mateixos alumnes. Encara que La Campana també ha facilitat que els centres educatius optessin per treballar aquest llibre a classe. «Hem estat a completa disposició de les escoles, però el nostre paper ha sigut només el d'oferir dues guies docents i una guia visual», explica la directora de l'editorial. ≡

Lledó o el luxe a l'abast

Conec qui no se sorprèn de res, igual que conec qui es proclama víctima de la infàmia universal. Quan hi ha motiu per a la sorpresa i no hi ha assetjament de cap gènere, estem davant dues facetes de la insensatesa o de la bogeria. **Emilio Lledó** conserva intacta la capacitat de sorprendre's i mai s'ha sentit perseguit, com el Quixot, per malèvols encantadors, a pesar d'haver patit, el 1987, una de les escandaloses esbandides de l'endogàmica universitat espanyola. Al filòsof avui li han plogut els premis -l'últim, el Princesa d'Astúries d'Humanitats-, però ni aquests afalacs ni la seva edat, que està en els 88, l'han apartat de la roda del pensar a favor de la cultura com a únic espai d'emancipació humana.

L'educació, el llenguatge, la comunicació, la transmissió del saber i la saviesa a través de l'escriptura, la llibertat de pensament i les seves amenaces, la història i la memòria (dues formes d'anomenar la identitat indivi-

És un intel·lectual antidogmàtic format en el rigor ètic i la solidesa científica

dual i col·lectiva), la interpretació del passat, el diàleg i l'amistat són alguns dels temes que travessen, entrelaçant-se, tota la seva obra. **Lledó** és un dels últims exponents d'una tradició assetjada en aquest país, la dels intel·lectuals antidogmàtics formats en la solidesa científica, el rigor ètic i l'amplitud de mires de la Institución Libre de Enseñanza. La queixa vana o el pessimisme apocalíptic són aliens a aquesta tradició, arrelada en la potència inesgotada de la confrontació de visions del món, com aliens són el conformisme i la temptació de l'abandonament. I encara que la felicitat (l'assossec interior) a què tots aspirem sembla una ambició legítima, «la malaltia social i la corrupció que destrossa la vida col·lectiva» no pot deixar indiferent una consciència lúcida. Per això és possible elogiar la infelicitat, perquè aquesta és senyal de salut moral i estímul del canvi.

Les paraules citades surten de l'*Elogio de la infelicidad*, que s'acaba de reeditar juntament amb un altre llibre d'assajos i lluminadors: *Fidelidad a Grecia* (Valladolid, Cuatro). No se m'ocorre millor tònic per deixondir la intel·ligència. ≡

Parlar de valors a classe

El professor August García destaca l'agilitat lectora, l'humor i els diferents punts de vista com a claus de l'èxit ≡ **No treballa el llibre** de forma acadèmica, el llegeix i fa preguntes als alumnes

L. F.
BARCELONA

El llibre no tan sols ha robat el cor dels més joves, sinó que també ho ha aconseguit amb els adults. És el cas d'August García, un professor de primària de l'escola El Castellot de la Múnia (Alt Penedès), que després que la novel·la caigués per casualitat a les seves mans va decidir espremer-la al màxim a classe. «**No treballa el llibre de manera estrictament acadèmica, sinó com a lectura de plaer. Simplement el llegeixo en veu alta i després els faig preguntes o faig algun comentari**», comenta García per explicar per què no va utilitzar les guies que oferia l'editorial.

La primera reacció dels seus alumnes és de curiositat per la malformació que pateix el protagonista, però ràpidament se submergeixen en la història, obviant aquesta característica. Després de llegir, «**a poc a poc aprenen com és d'important el llenguatge per expressar el que senten**», detalla el professor, que destaca l'evolució dels nens a mesura que es llegeix el llibre. «**Encara que també hi ha silencis molt significatius**», aclareix el docent.

L'estil de l'autora

Aquest professor de cycle superior (10 a 12 anys) destaca tres elements de l'estil de l'autora que han aconseguit que els nens s'enganxin a l'obra: l'agilitat lectora, amb capítols curts i un lèxic no gaire complex, el sentit de l'humor que evita que resulti lacrimogen -«**se sap riure de si mateix, oblidant-se així de les seves mancances**», co-

►► **A classe** ► August García, llegint als seus alumnes 'Wonder', a l'escola El Castellot de la Múnia.

«És un cant a la vida amb gratitud, a la consideració dels altres i a les petites coses»

menta- i que es tracti d'una història narrada des de diferents punts de vista. «**Una cosa que sorprèn els nens és que una mateixa història es pugui viure de formes diferents** -explica García-. **Al capdavant, així aprenen com és la vida; les mateixes coses les vivim i les veiem de formes diferents**».

Lògicament, *Wonder* no és la solució a l'assetjament escolar però sí que «**pot ajudar a fer reflexions**» sobre conductes i conflictes de l'escola. «**Les causes són diverses. És molt complex, però ara està més present**

que abans perquè el diagnosticuem més, i això porta a banalitzar el problema», diu referint-se a la qüestió del bullying.

Encara que el llibre serveix per treballar alguns valors, García destaca que realment el va escollir per l'alegria que transmet la seva lectura. «**Wonder és un cant a la vida amb gratitud, a la consideració dels altres i a les petites coses que realment són les importants**», explica el professor per destacar que això és el que pretén transmetre als seus alumnes amb el llibre. ≡

MARC VILA